

Modli se a **VAŘ DOBROTY**

Když přicházíte do restaurace, většinou je to nějaká zvláštní příležitost. Když se ale rozhodnete jít do restaurace L'Eau Vive (Živá voda) na Petrově v Brně, je to zážitek několikanásobný. U vchodu vás přivítá socha Panny Marie a uvnitř exotické nebo mezinárodní „číšnice“ z celého světa. Když otevřete jídelní lístek, můžete si dát francouzskou specialitu. Vítejte u misionářek Neposkvrněné Panny Marie.

Na Petrově žije ve společnosti apoštolského života Donum Dei mezinárodní komunita a její členky pocházejí z nejrůznějších koutů světa. Například z Vietnamu, z Demokratické republiky Kongo, z Filipín, Wallis a Futuna i z Burkina Faso. My si budeme povídat se sestrou představenou Rufine a sestrami Clarisse a Monicou.

☞ Sestro Rufine, vaše oblečení je velmi barevné a různorodé. Můžete nosit, co se vám líbí? Vy nemáte stejnokrój (hábit)?

Jsme mezinárodní společenství, a proto nosíme podle přání našeho zakladatele otce Marcela Roussel-Galleho každá oblečení svoji země. Prál si, abychom byly otázkou pro ty, se kterými se setkáváme. To, že jsme „jiné“, usnadňuje kontakt s lidmi, kterým může tehle hábit připadat otažitý. Díky tomu pronikáme do všech prostředí běžného života bez problému, a můžeme tak nést Kristovo světlo všude, kde jsme. Společný oděv máme také, je inspirovaný oděvem Panny Marie z Lurdu, a nosíme ho na společné modlitby.

☞ Jazykem vašeho společenství je francouzština, ale v restauraci se snažíte mluvit češtinou. Je pro vás čeština těžká?

Upřímně musíme říci, že pro nás cizinky není čeština vůbec lehká. Učíme se ji hned od začátku, co jsme tady. Máme svoji paní učitelku, která za námi chodí dvakrát týdně. Stydíme se

to říct, ale trvá nám minimálně dva roky, než se trochu domluvíme.

☞ Dostáváte domácí úkoly?

Ano, dostáváme, a není to pro nás vůbec jednoduché. Ale patří to k našemu misijnímu poslání.

☞ Vzpomenete si na nějakou milou příhodu, kdy se vám čeština popletla?

Takových historek je mnoho. V restauraci je zajišťujeme často. Hosté si neobjednávají přesně podle jídelního lístku, ale řeknou to zkráceně. Například si jeden host objednal smažák, bylo to v zimě, a tak naše sestra předala objednávku do kuchyně. Pak nazdobila stůl a přinesla talířek se smaženým sýrem. Paní na ni vyštěkla oči a řekla: „Já chtěla svačák! Ne smažák!“ Někdy je pro nás opravdu těžké rozzeznat správná slova.

☞ Jak vybíráte jídla, která se připravují ve vaší restauraci?

Vaříme hlavně francouzská jídla a několik českých specialit jako zmíněný smažený sýr. ☉ Jídla, která v restauraci podáváme, vycházejí z receptů, které společně připravujeme a ochutnáváme. Každá z nás pak řekne svůj názor. Jídlo se potom na základě rozhodnutí komunity přijme, vylepší, anebo prostě zavrhneme. V tomto ohledu u nás panuje krásný duch společenství.

☞ Jaké je vaše oblíbené české jídlo?

Jsme různého původu, což se pozná i podle toho, že každé z nás chutná něco jiného. Některé mají rády svíčkovou, jiné řízek s bramborovým salátem, nesmíme zapomenout ani na výborné koláče.

☞ Jezdíte na výlety? Líbí se vám v České republice?

Vždy, když přijedeme do cizí země jako misionářky, snažíme se poznat danou zemi. Její kulturu, město, přírodu. V České republice jsme navštívily vícero míst – Prahu a pražské Jezulátko, lednický zámek, Český Krumlov, hrad Veveří, Telč, Třebíč, Velehrad a další poutní místa. Líbí se nám tady. Zvláště máme rády naše město Brno a zejména Petrov v jeho výšce. Z naší restaurace můžeme obdivovat jeho krásy a modlit se za jeho obyvatele.

☞ Máte rády české pohádky?

Ano, na pohádky se díváme rády. Ale je těžké někdy rozumět. Máme rády Popelku a taky Tři bratry.

☞ Jak vypadá váš běžný den?

Den začínáme společnou ranní modlitbou a pravidelné pracovní aktivity nejen v restauraci. Často probíhají v tichu, které napomáhá modlitbě a pokračování v meditaci. Den opět zakončujeme modlitbou. Život ve společenství je pro nás velmi důležitý. Jsme také členkami petrovské farnosti, kde se účastníme bohoslužeb, modliteb i dalších akcí spolu s místními farníky.

☞ Máte v restauraci nějakou společnou modlitbu, například před jídlem?

„Ora et labora“ je latinské heslo z tehle svatého Benedikta, které znamená „Modli se a pracuj“. Všechny naše aktivity se dějí za stálé modlitby. Modlíme se ve všem, co děláme. Modlíme se, když vaříme nebo neseme jídlo zákazníkovi. Modlíme se za všechny, kteří přicházejí do domu Panny Marie, protože podle našeho zakladatele je restaurace Živá voda domem Panny Marie. To ona je paní našeho domu. Každý večer zpíváme lurdské Ave Maria spolu s našimi přáteli a hosty L'Eau Vive, kteří zrovna jsou v restauraci, a modlíme se za svět, za církev, papeže a za úmysly všech, kteří k nám ten den přišli.

☞ Kde se vzala myšlenka, že „Fádové“ sestry budou provozovat restauraci? To není obvyklá činnost.

Ano, mít restauraci není u tehle obvyklé. Pracující misionářky Neposkvrněné Panny Marie společnosti apoštolského života Donum Dei vznikly v roce 1950 ve Francii. Ten rok slavíme 75 let od našeho založení. Naš zakladatel o. Marcel Roussel-Galle napsal: